

Reisverslag 2

Inmiddels zitten we hier nu een dikke 16 weken en hebben nu nog 5 weken te gaan. Dit verslag gaat over wat we de afgelopen 5 weken allemaal hebben meegemaakt en wat we allemaal NIET hebben meegemaakt.... Op 5 april, Lies d'r verjaardag, begon de Semana Santa, oftewel de heilige week i.v.m. goede vrijdag, witte donderdag (?) en Pasen. In die week is heel Costa Rica vrij en aangezien wij vanwege ons visum (wat we dus eigenlijk niet hebben) het land moesten verlaten voor mas o menos 3 dagen, zijn we in deze week naar Panama gegaan. (Wanneer we dit echter niet hadden gedaan, mochten we onszelf illegalen noemen..)

Panama:

Na een lange busreis van ongeveer 8 uur kwamen we aan bij de grens. Hier moesten we de bus verlaten, stempels halen, onze bagage laten controleren (wat nergens over ging, er had namelijk makkelijk 8 kilo cocaïne in onze tassen kunnen zitten) en weer de bus in stappen. Vanuit daar gingen we naar David-City, waar we een nachtje hebben overnacht in het Paarse Huis, een super mooi verzorgd hostel wat op een georganiseerd studentenhuus lijkt. Omdat het Lies d'r verjaardag was, mocht zij voor deze keer bepalen wat we gingen eten. Pizza!!! "Mag ik een pizza vegetariana MET ham, alstublieft??" aldus LiesHahahahaa!

De volgende dag hebben we de bus gepakt naar Bocas del Toro, een eilandengroepje aan de Caribische kust van Panama (zoiets als Ameland en Schier, maar dan heel mooi...). De reis naar dit eiland was er een om niet te vergeten! Het leek of alles al tot in de puntjes toe geregeld was terwijl we er zelfs niks van af wisten. In David werden we door de taxi al precies voor de juiste bus afgezet, waar onze bagage binnen 3 seconden al was ingeladen. Vervolgens moesten we drie en een half uur reizen naar Almirante. Hier was voordat we de bus überhaupt uit waren al een taxi voor ons geregeld. Nou ja...taxi? Het was een vette pick-up truck, waar onze tassen, evenals Han, Flo en Lies, de achterbak in werden geladen. Voordat we het door hadden, trapte de chauffeur het gaspedaal in (en niet zo zachtjes ook...) en belandden we door middel van een achterwaartse salto, HEAD FIRST tussen de backpacks? Maar waar was Tammie??? Lucky Tammie zat al zwaaiend, droog op de achterbank!? Binnen drie minuten zaten we op een taxiboot naar Bocas del Toro. We hebben twee dagen op dit eiland doorgebracht, waar we hebben gesnorkeld, dolfinen hebben gezien en in de zee hebben gezwommen waar we onze eigen tenen konden zien! Op goede vrijdag wilden we weer terug naar San José. Er was ons verteld dat er deze dag gewoon een bus vertrok, dus gingen we naar de grens. Eenmaal alle stempels weer binnen, bleek de bus niet te gaan. Stonden we daar met al onze bagage en retourtje.... Gebruikmakend van Tammie d'r charmes hebben we een vrachtwagenchauffeur zo ver gekregen ons mee te nemen naar San José, gratis ?. Beter hadden we het niet kunnen krijgen: Het een VETTE truck. We weten het zeker, de allermooiste en duurste van Costa Rica! Er zat een bed in waar we met z'n 3en konden slapen. De hele weg super leuke muziek en als toetje een break bij de MAC!!!! BETERZzzzzzzzz! Tot zover het Panama-verhaal.

De week erop begon het lesgeven weer. Tot nu toe hebben we 11 weken lesgegeven, waarin we om de beurt een lessenreeks volleybal, voetbal, basketbal en softbal geven. Helaas merken we nu wel echt dat het regenseizoen begonnen is en daarom gaan lessen soms niet door. We geven in totaal nu nog maar 4 weekjes les, waarin we ook nog een week sportdagen voor alle groepen organiseren. Verder verzorgen we elke zaterdag nog steeds trainingen in Purral. Florian en Liesbeth zijn met de voetbaltrainingen bezig voor jongens en meisjes van 10 tot 16 jaar. De opkomst is de ene week groot en de andere week kleiner. Het is moeilijk om veel structuur aan te brengen wat betreft tijden waarop een bepaalde groep moet komen. Veel kinderen komen gewoon wanneer het hun uitkomt en dat is moeilijk. Maar ja, er is elke zaterdag voetbal en daar gaat het om. Op hetzelfde tijdstip dat er voetbal is, verzorgen Hanneke en Tamara het volleybal. De eerste weken was er geen opkomst en dus geen volleybal. Deze week waren er voor het eerst een groep jongens die graag een potje wilden spelen. Dus stonden er op een gegeven moment twee volledige teams te spelen! Het was helaas niet de doelgroep die we wilden, want het doel was dat er kinderen kwamen van 10 tot 16 jaar, maar nu stonden er op twee kleine jongetjes na, allemaal 'grote' jongens te volleyballen. Jammer, maar aan de andere kant waren we heel blij dat het veld vol stond. Het mindere nieuws van dit verslag is dat onze materialen nog altijd in de haven van Limón staan. 23 verhuisdozen vol met supergoede materialen zijn nog steeds ongebruikt. Snik.. Heel Costa Rica is afgebeld, maar nu zijn we uiteindelijk doorverwezen naar het Ministerie van de vrouw van de President.

Zij blijken over dit soort zaken te gaan. We hopen dat ze inzien dat dit voor een goed doel is en het dus belachelijk zou zijn dat de spullen voor altijd in een haven zouden staan. Voor ons zal dit z'n vruchten waarschijnlijk niet meer afwerpen, omdat we alweer bijna weggaan. Voor een volgende groep die zal komen, is het echter wel van belang dat de materialen hier in San José komen, zodat ermee kan worden lesgegeven.

Om ons verhaal nog even af te sluiten, willen we het nog even hebben over wat we allemaal hebben gemist. Dit zijn: frikadellen, stampot zuurkool met spekjes en rookworst, volkoren brood met kaas, koninginnedag, bevrijdingsdag, de Interacademia, de Batavierenrace, de afstudeerstress (jammer...), dropjes, hagelslag, de dansjes van Pp2 en paaseieren zoeken. Soms pinken we daar wel even een traantje voor weg, maar daartegenover staat heel veel zon, leuke reisjes, verse vruchtendrankjes, goedkope kleren, een CV waarop staat dat we in het Spaans les hebben gegeven, paradijselijke stranden, helderblauwe zeeën, apen, bergen, oftewel we houden het hier nog wel even uit! En als we overnieuw de keuze moesten maken, zouden we het zo weer doen! Als allerallerlaatste nog even een heel belangrijk puntje, wat zeker niet onbesproken mag blijven: de kinderen van de scholen willen heel graag gymles blijven houden! En ze vinden het ook heel leuk, interessant en spannend als dit weer Nederlandse studenten zouden zijn. Tot nu toe hebben we geen groep die het project in juli voort wil zetten. Snik.. Ook voor januari hebben we nog geen nieuwe groep. Snik...

Ben je volgend jaar 4e-jaars ALO'er en zit je in het D-traject, laat 5 maanden Costa Rica dan ook eens door je gedachten gaan. Geen standaard stage in Nederland, een prachtig land bezoeken en Spaans leren spreken zijn zeker het overwegen waard!

